

מ"ת 9074/12 - מ מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 9074-12-16 מדינת ישראל נ' מ
תיק חיזוני: 523129/2016

בפני כבוד השופטת ענת חולתה
מבקש מ מ
נגד
משיבת מדינת ישראל
ה המבקש באמצעות ב"כ עוז"ד סטול
המדינה באמצעות ב"כ עוז"ד מתביעות לכיש

החלטה

1. החלטה זו ניתנת בהמשך לדין שהתקיים בפני ביום 15.2.17 במסגרת הועלו טענות הנאשם בקשר

לתשתיית הראייתית העומדת בסיס כתוב האישום.

2. ביום 5.12.16 הוגש נגד הנאשם כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה בת הזוג.

3. על פי כתוב האישום, הנאשם ובת הזוג מתגוררים יחד מזה כשלוש שנים. ביום 3.12.16 סמוך לשעה 19:15, ברחוב, במלון ויכוח בין השניים, תקף הנאשם את בת הזוג בכר שהצמיד ידו לצווארה והחל להחנק אותה. בת הזוג החלה לצעוק ובתגובה הצמיד ידו לפיה.

בהמשך, ניסתה לבורוח מהנאשם, ואז תקף אותה בכר שנעמד מאחוריה, אחז בשערותיה ומשר אותה באמצעות ידו תוך שהוא מושך אותה כלפי הקירקע.

בהמשך, הוציא מרכבו מכשיר שטיבו אינו ידוע למאשינה ותקף באמצעותו את בת הזוג בכר שהפעיל את המכשיר על גופה. האישה נסוגה לאחור. הנאשם הצמידה לגדר סמוכה, נפנף במכשיר ואז הוביל אותה לתוך הרכב.

בהמשך, יצאו השניים מהרכב ואז הנאשם בעט ברגלה בחזקה כך שהאישה מעשה איבדה שווי משקל.

4. בד בבד עם כתוב האישום, הוגש גם בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו. ואולם, במעמד כתוב האישום הודיע ב"כ הנאשם דאז כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכואורה ולעלית מעצר והצדדים הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסכמה בדברשחרור הנאשם לחילופת מעצר אשר נבחנה על ידי המאשינה בתנאי מעצר בית מוחלט, תחת פיקוחם של שלושה מפקחים וערביות כספיות נוספת. בהסכמה הצדדים, הוריתו על קבלת תסקירות שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר יבחן, בין היתר, אפשרות להקללה בתנאי השחרור ושילובו של הנאשם בעבודה.

5. ביום 18.12.16 הוגש בקשה דחופה לעיון חוזר, לאחר שהנאשם החליף את יציגו. במסגרת הבקשתה

נתען נגד ההסכם שהוצגה בבית המשפט ביום 5.12.16. נתען, כי חומר הראיות בתיק אינו מקיים ראיות לכואורה וכי תיק זה לא אמרו היה להיות מוגש כתיק מעוצר כלל. נתען, כי בת הזוג איננה מתלוונת בתיק ומחייבת מכל וכל את המיחס לנאשם בכתב האישום. כתב האישום מבוסס על עדות ייחודית של עד ראייה שאיננה משקפת את המציאות. על כן, נתקשתינו, לקבוע דין בהקדם במעמד הצדדים ולהורות על ביטול כל התנאים המגבילים בעניינו של הנאשם.

6. ביום 21.12.16 ניתנה החלטתי, כי לאור הסכמת הצדדים בדיון מיום 5.12.16 יתקיים דין במעמד הצדדים לאחר קבלת תסוקיר שירות המבחן, אשר יבחן גם את הבקשה לביטול התנאים המחייבים.

7. על החלטה זו הוגש ערר. ביום 1.1.17 קבע בית המשפט המחויזי, במסגרת עמ"ת 12-60859-6, כי יוקדם המועד להגשת תסוקיר שירות המבחן ליום 15.1.17. במעמד הדיון תבקש ב"כ הנאשם לטען גם לעניין הראיות ובית המשפט ישמע הטענה ויכריע בה.

8. תסוקיר שירות המבחן הוגש ביום 11.1.17. שירות המבחן עמד על כר, שלנאשם אין מעורבות קודמת כלשהי בפליליים. בפגיעה עם בת הזוג הביעה רצון לחזור למגורים משותפים ולהמשך הקשר עם הנאשם. נמסר, כי לדבריה מערכת היחסים בין השניים אינה מלאה ביבטי אלימות מצדיו וכי היא אינה חששפת מפניו כלפיו. אף שללה מופיע תלות כלכלית בו. שירות המבחן התרשם מאיישה אסטרטיבית ובעלת מודעות עצמית וכוחות פנימיים לפעול למען קידומה האישית.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את הקושי בו הוא נתון עקב הגבלת אפשרותו להתפרנס והריחוק מabit הזוג. כן הביע צער על התנהגותו באירוע אשר התאפיינה בהתפרצות מילולית ובהתקשות בלתי מקדמת וביטה נוכנות להיעזר בקשר טיפולי בתחום התקשות הזוגית והשליטה בכעסים.

שירות המבחן התרשם, כי המבחן אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים מושרים וכי ההליך, לרבות התנאים המגבילים מייצרים עבורי אפקט מרתקע. לאור הפער בין הנמסר מהנאשם ובת הזוג ורצונם לשוב ולהתגorer יחד אל מול המתואר בכתב האישום ביקש שירות המבחן להעמק את ההיכרות עם הנאשם טרם הערכת רמת הסיכון בעניינו. לאור זאת, אין המלצה לבטל את התנאים המגבילים. יחד עם זאת, ממלייך שירות המבחן לאפשר למבחן לחזור לעבודה כשאר לאחר שעונות העבודה יחוור למקומות מעוצר הבית ותנאי ההרחקה ייוותרו. כן ביקש שירות המבחן להעמיד את המבחן לעת זה תחת צו פיקוח מעוצרים.

9. ביום 18.1.17 התקיים דין בפני. בדיון נכח גם ב"כ בת הזוג. הצדדים ביקשו כי המשר הדיון ידחה על מנת לאפשר הידברות בין הצדדים. כמו כן הסוכם בין הצדדים כי התנאים המגבילים בעניינו של המבחן ישתנו כך שייוותר במעטם בית ליל' בין השעות 00:00-24:00 בלבד. מאז נדחה המשר הדיון בהסכם הצדדים ולצורך מיפוי הידיבות. כן אושר למבחן לצאת מן הארץ לצרכי עבודתו.

10. ביום 15.2.17 התקיים דין בפני. במעמד הדיון הובהר, כי הצדדים לא הגיעו להסכמות מספקות ועל כן ביקשה ב"כ המבחן, בהסכם המדינה, כי יותר לה לטען לעניין התשתית הראייתית.

ב"כ המבחן טענה ארוכות לראיות. נתען, כי אין מחלוקת שבין המבחן ובת הזוג ניטש ויכול מכך ביום האירוע. ואולם, אלימות לא הייתה. גם בת הזוג עומדת על כר שלא הייתה אלימות. כתב האישום מבוסס על עד ראייה שאינו מכיר את הצדדים ואשר העזיק את המשטרה למקום. ככל הנראה, עד הראייה טעה בהבנת מצב הדברים. כמו כן בחיפוש שנערך במקום מיד עם הגעת השוטרים לא נתפס כל חפץ כמיוחס לנאשם בכתב

האישום. בנסיבות אלה נטען, כי הסיכון להרשותה בתיק זה קטן.

ב"כ המבקש מבקשת שלא לחת משקל ראייתי לטענה בדבר קטן על אופנים המזוכר בהודעת עד הראייה כמו גם בהודעת הנאשם ובת הזוג וכן מזכיר בדו"ח השוטר, אשר כתוב כי במהלך תישאול בת הזוג עבר במקוםILD על אופנים שאמר: 'אנשים כאלה צריך להרוג איך שהוא הרבץ לה'. נטען, כי לא נגבהה אמרה מן הילד וכי זהותו אינה ידועה והוא אינו עד במשפט.

טען, כי המקום היה חשוב ולא ניתן היה לראות בבירור. עוד נטען, כי מהמייקם בו היה עד הראייה לא יתקשראה את כל המתרחש. הטענה בדבר קיומו של מעין 'שוקר' למעשה נשלה בחיפוש שנערך מיד.

על כן נטען, כי התשתית הראייתית מכורסמת באופן שאינו מצדיק להוtier את ההרחקה מבת הזוג על כנה.טען, כי השניים מעוניינים בהרחקה, בת הזוג מתיצבת לדינום, הדברים קיבלו ביטוי גם בתסקירות שירות המבחן אשר התרשם מבת הזוג.

לחלופיו נטען, כי גם אם בית המשפט יסביר כי עדות עד הראייה מקימה תשתיית ראייתית מספקת, אין עוד הצדקה להוtier את הנאשם במעצר בית ליל'.

המדינה סבורה, כי התשתית הראייתית בתיק מספקת וכי בנסיבות העניין אין מקום לבטל את ההרחקה, שגם שירות המבחן אינם ממליצים עליה לעת ההז.

11. לאחר שעניינו בתיק החקירה, לרבות האזנה להקלטות למועד אני סבורה, כי קיימות ראיות לכואורה בתיק.

עדותם של עד הראייה, ביצירוף קלטת הפניה למועד 100 בזמן אמת מהוות ראייה לכואורה לחובת הנאשם. טענות ב"כ הנאשם בדבר אינדיקטיות לכך שהעד טעה בתיאורו דין להתרבר בתיק העיקרי במהלך ההתרששות מעדות העד ולא ניתן לומר כי מדובר בטענות המצדיקות קביעה כבר בשלב דינו זה, כי אמרתו כורסמה או כי אין לתת משקל לדבריו הנשמעים בהקלטה באופן ברור. יודגש, כי העד מוסר גרסה סודורה ומפורטת בדבר איורע נושא, הכולל מספר שלבים. אין מדובר למי שמתאר פיעולה פועלה פיזית בודדת לגביה ניתן לקבוע כבר בשלב הלאורי, כי אפשר וטענה בתיאור.

אכן, לא ניתן שלא לחת משקל כבר בשלב זה לעובדה, כי אותו חוץ המתואר בעדותם לא נמצא כלל על ידי השוטרים אשר הגיעו אל המקום סמוך מאד לאחר אירוע האלים הנטענת.

אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם, כי אין לייחס משקל כלשהו לריאות הקיימות בתיק בדבר מקור נוסף הקשור את הנאשם למיחס לו - אותוILD על אופנים. אסביר: דבר הימצאותו שלILD זה נמסר על ידי עד הראייה בהודעתו מיום 4.12.16 (ואשר גם על ידי בת הזוג בהודעתה במשטרת). העד מסר לגביILD זה כי הילד פנה לנายนם ואמר לו "אתה לא גבר שאתה מרביץ לה" והנאשם התחיל ללקת אליו וצעק לו "בא בוא לפה" והילד ברוח ממשם. על פני הדברים, אמרת הילד, הנמסרת על ידי עד הראייה, מהוות ראייה לאמתות תוכנה על פי הלקת **ז'אפר עאמר** (ע"פ 7293/97, פ"ד נב(5) 460), בבחינת רס גספה אף אם אותוILD אין עד במשפט. בהמשך, נרשם על ידי השוטר אושרי גואטה, כי בעת גביה אמרה מהמודיע, עבר במקוםILD על אופנים וקרא לעברו: "אנשים כאלה צריך להרוג עם איך שהוא הרבץ לה". השוטר ניסה לקרוא לו אך לא הצליח לעצמו. אמרה זו, שלא נמסרה בנסיבות המכשירות את קבלותה במסגרת רס גספה אינה יכולה להיות

קובילה לאמתות תוכנה, אך עצם קיומה כפי שנמסר על ידי השטר, מהוות חיזוק נוסף לעדותו של עד הראיה תומר מן, אשר העיד על מסירת האמרה הראשונה.

בנסיבות אלה, וחיף הכחשה של בת הזוג את המיחס לה, וההתאמה המסויימת (אף שאינה מלאה) בין גרסאות הנאשם ובת הזוג, אני סבורה שקיימות ראיות לכואורה למיחס לנאים.

12. נשאלת השאלה, האם לאור עמדתה של בת הזוג, והתרשומות שירוט המבחן הן מהנאים והן מבת הזוג יש מקום לבטל כבר בשלב זה את ההרחקה בין השניים. שאלת זו, במסגרת תיק זה, נוגעת אכן לLIBTBת הקושי בתקיים מעין אלה בהם שואל בית המשפט את עצמו האם חurf קיימן של ראיות לכואורה - אשר אין מתישבות עם גרסת שני בני הזוג - על בית המשפט לקבוע כי מן הראיות עולה מסוכנות המחייבת את המשך ההרחקה חurf רצונם של שני בני הזוג.

בסוף דבר, אני סבורה כי יש לקבל את המלצה שירות המבחן ולא לבטל את הרכהה בשלב זה של הדיון. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום בו הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכואורה איננה מתישבת עם עמדתה של בת הזוג - הקורבן - הרי שיש בעצם ההכחשה מצד שני בני הזוג כדי לתמוך בעילת המסוכנות ולהצדיק את המשך הרכהה בשלב זה וזאת חרף עמדתה של בת הזוג.

13. נמסר בתスクיר שירות המבחן, כי שני בני הזוג ביקשו להסתיע בגורם מקצועני לעניין דפוסי התקשרות ביניהם ובנושא שליטה בכעסים. שירות המבחן ממליץ, כי הנאשם ישולב בטיפול בתחום זה.

14. נוכח כל האמור לעיל אני מורה כדלקמן:
אני מבטלת בזאת את התנאים המגבילים בעניינו של הנאשם מלבד התנאי המחייב הרחקה ואיסור ייצור קשר בין הנאשם לבת הזוג.

הנאם ישולב, בהתאם להמלצת שירות המבחן, במרכז למניעת אלימות במשטרה או בכל טיפול אחר עליו יורה שירות המבחן.

אני מתירה מפגש וקשר בין הנאשם לבין כל שמדובר נחוץ ונדרש לצורך המבוגרת הטיפולית עליו יחוליט השירות המבחן, בפיקוחו ולאחר שתימסר בעניין זה הودעה מתאימה.

15. ניתן בזאת צו פיקוח מעכרים למשך 6 חודשים. שירות המבחן יגיש תסקיר תשלום בתוך 45 ימים.

.16 המזיכיות תעביר העתק מפרטוקול הדיון מיום 15.2.17 וכן מהחלטה זו לשירות המבחן.

¹⁷ המזכירות תודא הוצאה לב"כ הצדדים.

.18. תיק החקירה יוחזר למدينة באמצעות לשכתו.

.19. בדיקת מסמכים ליום ליום 17.4.19.

ניתנה היום, ל"י שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, בהעדך
הצדדים.